

**"Ο Πόλεμος είναι Ειρήνη",
"η Ελευθερία είναι Σκλαβιά",
"η Άγνοια είναι Δύναμη".**

Τα συνθήματα που χρησιμοποιούσε το καθεστώς του Μεγάλου Αδελφού στο δυστοπικό μυθιστόρημα του Όργουελ, δεν απέχουν πολύ από αυτά που προτείνει σήμερα η κυριαρχία. Το "1984" από βιβλίο έγινε ταινία, μετά τηλεπαιχνίδι, σήμερα πραγματικότητα;

Η "Τηλεοθόνη", από τις πρώτες τηλεοράσεις ως τις σημερινές γιγαντοοθόνες στους δημόσιους χώρους, από τους πρώτους υπολογιστές ως την επανάσταση του διαδικτύου και τις κάμερες των κινητών, έγινε το μέσο με το οποίο προετοιμάστηκαν και εθίστηκαν ανθρώπινες γενιές στην αποδοχή κατασκευασμένων πραγματικοτήτων. Ο άνθρωπος σταδιακά από σκεπτόμενο ον γίνεται παθητικός αποδέκτης επιβαλλόμενων πληροφοριών, εννοιών, ρόλων. Η ολοκληρωτική διάσταση του θεάματος παράγει αλήθεια, καθώς ο άνθρωπος έχει πάψει πια να διαμορφώνει την κοινωνική πραγματικότητα. Οι "έξυπνες οθόνες" σκέφτονται, προτείνουν, αποφασίζουν γι αυτόν, ουσιαστικά επιβάλλουν αυτό που εκπέμπουν. Έχοντας εξαλείψει την ικανότητα του συλλογικού διαλόγου, το θέαμα αποτελεί πλέον τη μόνη πραγματικότητα, επιδιώκοντας να ξαναγράψει ακόμη και την ιστορία, εξαλείφοντας τη συλλογική μνήμη. Τη συλλογική μνήμη, που δεν είναι απλώς συλλογή αναμνήσεων, είναι η πρόταση - δράση που προέρχεται από την κριτική στάση των κοινωνικών ομάδων απέναντι στο παρελθόν.

Για να κλείσει ο κύκλος, η τηλεοθόνη βγαίνει έξω από το σπίτι, ως κάμερα παρακολούθησης (με την αντίστοιχη οθόνη στην άλλη άκρη), προσπαθώντας να ελέγξει ολοκληρωτικά την οποιαδήποτε δραστηριότητα. Με το πρόσχημα του αντίπαλου δέους, του Εχθρού, (μπορούμε να διαλέξουμε ανάμεσα σε τούρκους, αλλόθρησκους, το ανατολικό μπλοκ, ή με τη σημερινή ορολογία τους τρομοκράτες, διεθνείς και ντόπιους) ο φόβος του οποίου έχει έντεχνα καλλιεργηθεί και ενσταλαχτεί στον καθένα από τους μηχανισμούς προπαγάνδας, με το πρόσχημα της ασφάλειας, (στην περίπτωση μας την ασφάλεια

των ολυμπιακών αγώνων), η κάμερα παρακολούθησης έρχεται να μας προστατέψει από τον εχθρό, με τον ίδιο τρόπο που τα διεθνή αφεντικά ισοπεδώνουν πόλεις και καταστρέφουν λαούς, μεταφέροντας τον πόλεμο σε οποιοδήποτε σημείο του πλανήτη η "ειρήνη" χρειάζεται προστασία. Οι κάμερες εγκαθίστανται για την ασφάλεια μας και το κοινωνικό σώμα τις αποδέχεται σαν κάτι το εντελώς φυσιολογικό. Από τα τηλεπαιχνίδια "Μεγάλος Αδελφός" και "Survivor", που προετοιμάζαν για την ύπαρξη μιας κάμερας που "θα τα παρακολουθεί όλα", αναπαράγοντας τα πρότυπα της αποξένωσης, του κατακερματισμού του κοινωνικού ιστού σε ανθρώπινες μονάδες που μάχονται για την επιβίωση με κάθε τρόπο, φτάνουμε πολύ εύκολα στην υποχρεωτική παρακολούθηση της καθημερινής ζωής στους δρόμους.

Η ολοκληρωτική μορφή της κοινωνίας δίνει την εντύπωση του τελεσίδικου. Η ελπίδα όμως συνεχίζει να υπάρχει, όσο υπάρχουν ακόμα σκεπτόμενοι άνθρωποι, όσο η συλλογική μνήμη διαμορφώνεται ακόμα σε διαδικασίες αυτομόρφωσης, στις συλλογικότητες μας, στους αγώνες που δεν είναι ποτέ χαμένοι, στον κοινωνικό πόλεμο που συνεχίζεται...

**Αυτοδιαχείριση της συλλογικής μνήμης, της ζωής μας, των
ονείρων του αύριο.
Σαμποτάζ στην κοινωνία του ελέγχου.
Σαμποτάζ στις κάμερες.**

εν πλω, Φεβρουάριος '05

